

PRENUMERATA

Rocznie 48 Mk., Kr. 98
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk., Ko-
ron 24

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz drobny
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.
Kolumna 6 lamów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Ratyfikacja traktatu z d. 28 Czerwca 1919 r.

Sejm Ustawodawczy na posiedzeniu w dniu 31 lipca r. b. upoważnił p. Naczelnika Państwa do ratyfikowania Traktatu i Protokołu podpisanych w Wersalu d. 28 czerwca 1919 r. przez pełnomocników Państw Sprzymierzonych i Stowarzyszonych i pełnomocników niemieckich.

W myśl powyższego upoważnienia p. Naczelnik Państwa po zbadaniu treści wspomnianego Traktatu i Protokołu udzielił im swej ratyfikacji, potwierdzając je swym własnoręcznym podpisem w dniu 1-ym września 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie dodatkowej aprowizacji robotniczej.

W celu ujednostajnienia dodatkowej aprowizacji robotniczej, wyłącza się niniejsze rozporządzenie.

§ 1.

Z dodatkowej aprowizacji robotniczej korzystają wszyscy pracownicy niżej wyszczególnionych kategorii:

A) Pracujący w zakładach przemysłowych, za wyjątkami:

- 1) Zakładów, zatrudniających poniżej 5 robotn.
- 2) Zakładów, w których robotnicy normalnie otrzymują deputaty żywnościowe (np. młyny, piekarnie i t. d.)
- 3) Zakładów, które są składową częścią gospodarstwa, produkującego ziemiopłod.

B) Pracujący w zakładach użyteczności publicznej (gazownie, elektrownie, wodociągi i t. d.).

C) Pracujący na robotach publicznych, o ile rekrutują się oni z zarejestrowanych bezrobotnych, niezależnie od tego, czy roboty są organizowane przez Państwo bezpośrednio, przez powiaty, miasta, czy też są powierzane instytucjom społecznym lub prywatnym przedsiębiorstwom.

D) Stali pracownicy państwowych kolei żelaznych i prywatnych kolejek żelaznych, stali pracownicy poczt i telegrafów oraz telefonów, stali pracownicy żelugli państwowej i pracownicy warsztatów państwowych Sekcji Dróg Wodnych Ministerstwa Robót Publicznych.

UWAGA. Pracownicy biur centralnych Ministerstwa Kolei Żelaznych, Poczt i Telegrafów oraz Robót Publicznych do dodatkowych norm dla robotników nie mają prawa.

E) Pracownicy zarządów miejskich i powiatowych, o ile nie są producentami.

F) Pracownicy, zatrudnieni przy robotach, wykonywanych przez organy państwowe i komunalne lub na zamówienie organów państwowych i komunalnych, przez czas trwania tych robót.

UWAGA. Dodatkowa aprowizacja pracowników górniczych i hutniczych, zaliczonych do tej kategorii przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Aproprowizacji, jest normowana specjalnymi przepisami.

§ 2.

Pracownicy grup: A, B i F są zaliczeni do kategorii otrzymujących dodatkowe normy żywnościowe przez Powiatowe Komisje Kwalifikacyjne.

UWAGA: W miastach wydziałonych z powiatów obowiązki te spełniają Miejskie Komisje Kwalifikacyjne.

§ 3.

Powiatowa Komisja Kwalifikacyjna składa się z:

1. Przewodniczącego Powiatowej Komisji Aproprowizacyjnej;
2. Powiatowego Referenta Aproprowizacyjnego.
3. Przedstawiciela Ministerstwa Pracy.
4. Przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu, delegowanego przez te Ministerstwa.
5. Przedstawiciela Powiatowej Komisji Aproprowizacyjnej.
6. 1 — 2 robotników,) powołanych przez
7. 1 — 2 przemysłowców,) Pow. Kom. Apr.

UWAGA: W miejskich Komisjach Kwalifikacyjnych przewodniczący Prezydent miasta lub wyznaczony przez niego zastępca; a Ministerstwo Aproprowizacji.

zacji reprezentuje przedstawiciel tego Ministerstwa przy Magistracie. Członków Komisji — robotników i przemysłowców powołuje Miejska Komisja Aproprowizacyjna.

§ 4.

Orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej są bezapelacyjne. Protokoły orzeczeń Komisje przesyłają do Ministerstwa Aproprowizacji. Ministerstwo Aproprowizacji posiada w stosunku do tych orzeczeń prawo weta i może nakazać powtórne zbadanie sprawy.

§ 5.

Dodatkowe normy żywnościowe robotnicze, wynoszą na miesiąc:

1. Mąki — 6 kg. lub odpowiednią ilość chleba.
2. Kaszy — 0,6 kg.
3. Cukru — 0,6 kg.

UWAGA. Dodatkowe normy żywnościowe przysługują samym tylko pracownikom, a nie ich rodzinom.

§ 6.

Pracownicy, uprawnieni do korzystania z dodatkowej aprowizacji, otrzymują karty żywnościowe na dodatkowe normy od Powiatowej Komisji Aproprowizacyjnej za pośrednictwem zarządów zakładów, w których pracują. Podstawą do wydawania kart aprowizacyjnych jest imienna lista płacy każdego zakładu.

§ 7.

Na podstawie otrzymanej dodatkowej karty żywnościowej pracownicy nabywają wskazane w § 5. niniejszego rozporządzenia artykuły wraz z produktami, wydawanymi na podstawie ogólnych kart żywnościowych, w kooperatywach, grupujących tych pracowników, względnie w braku kooperatyw, w składnicach i sklepach miejskich, gminnych, powiatowych i t. p.

UWAGA. W miejscowościach, gdzie niema organizacji zaopatrywania, pracownicy otrzymują należne im artykuły od Powiatowej Komisji Aproprowizacyjnej zbiorowo za pośrednictwem wybranych przez nich delegatów.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać od dnia 1 października r. b. Jednakże dodatkowe normy cukru wydawane będą dopiero od dnia 1-go grudnia r. b.

Wszyscy wylczeni w niniejszym rozporządzeniu, którzy korzystają już z dodatkowej aprowizacji, otrzymają w październiku dodatkowe normy, ustalone w § 5 tego rozporządzenia, z wyjątkiem cukru.

Ci, którzy na zasadzie tego rozporządzenia mogą korzystać z dodatkowej aprowizacji, lecz nie korzystają z niej dotychczas, otrzymywać będą dodatkowe normy żywnościowe po wciągnięciu ich do odpowiedniego rejestru przez Powiatowe Komisje Kwalifikacyjne, zgodnie z przepisami instrukcji wykonawczej do tego rozporządzenia.

Kierownik Ministerstwa Aproprowizacji.

(—) Oskar Sobański.

Warszawa, 8 października 1919 r.

POSTANOWIENIE

Minister Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie przedłużenia terminu rozpoczęcia działalności Banku Centralnego dla Handlu, Przemysłu i Rolnictwa.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 29-go kwietnia 1919 r. zezwalamy niniejszem na przedłużenie terminu rozpoczęcia działalności Banku Centralnego dla Handlu, Przemysłu i Rolnictwa, który upłynął, wedle brzmienia § 6 statutu, zatwierdzonego postanowieniem z dnia 10-go stycznia 1919 r., dnia 10-go lipca 1919 r., na dalsze 6 miesięcy, licząc od dnia 10-go lipca 1919 r.

Minister Skarbu:

(—) Karpiński.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Hącia.

Warszawa, dnia 25-go lipca 1919 roku.

Ogłoszenie Państwowej Centrali Dewiz o rejestracji zagranicznych walut i papierów procentowych.

Na zasadzie art. 4, 7 i 12 rozporządzenia Ministra Skarbu w przedmiocie utworzenia Państwowej Centrali Dewiz z d. 23 września 1919 r. (Monitor Polski Nr. 215), Państwowa Centrala Dewiz wzywa niniejszem do zarejestrowania walut i walorów zagranicznych w którejkolwiek z następujących postaci:

- 1) banknoty, bony skarbowe i inne papierowe znaki pieniężne,
- 2) weksle, przekazy i czeki, płatne za granicą,
- 3) pozostałości kredytowe na rachunkach bieżących w bankach zagranicznych oraz należności u osób i firm, mających siedzibę za granicą,
- 4) otwarte kredyty zagraniczne, zabezpieczone jakimkolwiek wartościami,
- 5) otwarte akredytywy towarowe firm zagranicznych,
- 6) papiery procentowe i dywidendowe zagraniczne, z wyjątkiem papierów rosyjskich, austriackich i węgierskich.

Do zarejestrowania powyższych walut obowiązują wszystkie osoby i firmy w Państwie Polskim, posiadające waluty i walory w sumie ogólnej nie niższej, jak 2000 marek polskich, podług wartości kursowej.

Do walut zagranicznych nie zalicza się rubli rosyjskich oraz niestemplowanych banknotów Banku Austriacko-Węgierskiego. Należności w walucie koronowej, wymienione wyżej pod punktami 2—5, podlegają rejestracji i kontroli Państwowej Centrali Dewiz.

Deklaracje, sporządzone podług poniżej podanych wzorów, winny być do dnia 31 października r. b. przesłane w liście poleconym do Państwowej Centrali Dewiz (Warszawa, ul. Bielańska Nr. 10/12), lub złożone w jednym z oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej za odpowiednim pokwitowaniem.

Jeżeli posiadane waluty mają pewne określone przeznaczenie, posiadacz może wymienić to przeznaczenie dla wiadomości Państwowej Centrali Dewiz.

Rejestracji podlegają waluty i walory zarówno będące własnością deklaranta, niezależnie od tego, czy znajdują się one w jego posiadaniu, czy też są zdeponowane (wzór A), jak i przyjęte przezeń tytułem depozytu, zabezpieczenia, kaucji lub w komis (wzór B). W deklaracjach należy wyszczególnić waluty i walory obce, tak znajdujące się w kraju, jak i pozostające za granicą.

Wszystkie dane, które będą zakomunikowane Państwowej Centrali Dewiz, zostaną przez nią użytkowane z zachowaniem tajemnicy handlowej.

Wszystkie transakcje (kupno, zastaw, wypożyczenie) wyszczególnionej wyżej walutami i walorami dozwolone jest jedynie wówczas, gdy jednym z kontrahentów jest Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, lub jeden z banków prywatnych, które prowadzić będą handel walutami z zezwoleniem Państwowej Centrali Dewiz i których spis będzie ogłoszony.

O każdym otrzymaniu walut obcych z zagranicy lub o wpływie dewiz na rachunki, posiadane za granicą, należy bezzwłocznie zawiadomić Państwową Centralę Dewiz, lub jedną z jej filii.

Niezadeklarowanie walut do rejestracji, podanie wiadomości niepełnych lub nieścisłych i niezgłoszenie Państwowej Centrali Dewiz transakcji oraz wpływów dewiz będzie karane zgodnie z art. 14 rozporządzenia Ministra Skarbu w przedmiocie utworzenia Państwowej Centrali Dewiz z d. 23 września 1919 r. w drodze administracyjnej karą aresztu do 3-ich miesięcy, względnie grzywną do 50.000 marek. Prócz tego wartości, stanowiące przedmiot przekroczenia, ulegają konfiskacie.

Państwowa Centrala Dewiz

(—) t. Makowiecki.

(—) B. Popławski.

(—) M. Feldblum.

Warszawa, dn. 8 października 1919 r.

Wzory deklaracji rejestracyjnych.

Wzór A.

(dla walut i walorów zagranicznych, będących własnością deklaranta).

„Do Państwowej Centrali Dewiz
w Warszawie
Bieleńska 10/12.

Niniejszem, zgodnie z wezwaniem Państwowej Centrali Dewiz z dnia 8 października 1919 r., deklaruje następujące waluty i walory zagraniczne, będące moją własnością:

1) banknoty, bony skarbowe i inne papierowe znaki pieniężne (rodzaj, ilość, gdzie się znajdują),
2) weksle, czeki i przekazy zagraniczne, płatne za okazaniem, lub w terminie nie dłuższym nad 2 tygodnie, również weksle, których termin minął, a które nie były przedstawione do zapłaty (walutę i sumę, miejsce płatności, trasat, gdzie dokumenty się znajdują),

3) weksle płatne za granicą z terminem dłuższym niż 2 tygodnie (waluta i suma weksli, data i miejsce płatności, przez kogo akceptowane, gdzie się znajdują),

4) pozostałości kredytowe na rachunkach bieżących w bankach zagranicznych oraz należności firm i osób mających siedzibę za granicą (waluta i suma, nazwa banku zagranicznego, względnie nazwisko i adres dłużnika oraz tytuł należności),

5) otwarte kredyty u firm zagranicznych (wysokość kredytu, u kogo, warunki, zabezpieczenie),

6) otwarte akredytywy towarowe firm zagranicznych (z czyjego polecenia, w jakim banku zagranicznym, na jaki towar, na jaką sumę ogólną, z jakim terminem),

7) papiery procentowe i dywidendowe zagraniczne (nazwa waloru, ilość, gdzie się znajdują).

Za prawdziwość i ścisłość niniejszej deklaracji biorę na siebie całkowitą odpowiedzialność.

Miejsce i data.

Dokładne brzmienie firmy deklaranta, adres i podpis“.

Wzór B.

Państwowej Centrali Dewiz
w Warszawie
Bieleńska 10/12.

Niniejszym deklaruje następujące waluty i walory zagraniczne, będące własnością

(nazwisko i dokładny adres właściciela), a znajdujące się w moim posiadaniu, jako (depozyt, zabezpieczenie, kaucja, w komisie) Nr. 1—7, jak wyżej we wzorze A.

N O M I N A C J E.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 14 października 1919 r. mianował p. Bolesława Gilczyńskiego, Głównego Inspektora Ziemi Główniej Komisji Ziemi, Szefem Sekcji Głównego Urzędu Ziemi.

O D E Z W A

Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją
do ludności m. st. Warszawy.

Z dniem każdym rosną ceny na produkty spożywcze. Jednym z nich, bodaj najgłośniejszym, jest mięso. I choć mięsa jest dużo, jednakże wysoka cena uniemożliwia nabywanie tego produktu przez niezamożną ludność.

Zasadniczą przyczyną drożyzny mięsa kryje się w pewności rzeźników, że „konsument każda cenę zapłaci”. Hodowca byłby bez żadnego uzasadnienia wyznaczył dowolne, coraz to wyższe ceny, rzeźnik hurtownik nie targując się płaci, bo wie, że przelotny nadwyżkę ceny na detalistę, a ten na konsumenta.

Aby położyć tamę temu niernormalnemu zjawisku, Urząd walki z lichwą i spekulacją postanowił wydać maksymalne ceny na mięso.

Nie sam Urząd wyznaczył te ceny: zgodzili się na nie delegaci wszystkich istniejących w Warszawie związków rzeźniczych, którzy zrozumieli całą doniosłość tej sprawy i przyrzekli Urzędowi poparcie i pomoc.

Po wyznaczonych cenach mięso może i musi być sprzedawane. Zachodzi jednakże obawa, iż hodowca byłby, przyzwyczajony do dyktowania cen, nie łatwo zgodził się przyjąć tę cenę, jaką teraz będzie mógł ofiarować mu rzeźnik hurtownik, i wstrzyma się ze sprzedażą bydła.

Chwilowo więc mięsa może zabraknąć na rynku. Brek ten jednakże nie będzie trwał długo. Hodowcy będą nie znajdując zbyt towaru innego rynku, ponieważ ceny maksymalne będą wyznaczone na całym obszarze Państwa; przetrzymując zaś bydła przeznaczone na sprzedaż im się nie opłaci, bo pażza teraz drogo kosztuje.

A więc Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją zwraca

ca się do całej ludności m. st. Warszawy z gorącym wezwaniem:

Niech wszyscy połączą się w walce z wyzyskiem.

Niech nikt nie płaci od 15 b. m. za mięso i tłuszcz drożej od cen maksymalnych, wyznaczonych w cenniku.

Jeżeli wszyscy zrozumieją całą doniosłość tej sprawy, jeżeli nikt nie kupi mięsa po cenach wyższych — mięso wkrótce znowu pojawi się na rynku i każdy będzie mógł nabyć je po cenie dostępnej.

Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją.

Warszawa, 8 października 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego otwiera przy „Gimnazjum dla byłych wojskowych“ kursy maturalne dla tych uczniów, którzy od początku roku szkolnego 1918/19 przynajmniej do 5 listopada uczęszczali do klasy ósmej jednej z uznanych przez państwowe władze szkół średnich b. Królestwa Kongresowego i przynajmniej przez 5 miesięcy pełnili potem służbę wojskową.

Zajęcia szkolne na kursach rozpoczynają się dn. 15 października r. b. i odbywać się będą w godzinach popołudniowych w dwóch grupach:

1) humanistycznej, obejmującej przedmioty: język polski, historia Polski, język łaciński, historia powszechna i jeden z języków nowożytnych (niemiecki lub francuski, do wyboru) i

2) matematyczno-fizycznej, obejmującej przedmioty: matematyka, fizyka i chemia.

Kursy mają za zadanie przygotować uczniów — czyniących zadość wyżej podanym warunkom — do uproszczonego (w myśl rozpr. M. W. R. i O. P. Sekcji II, Nr. 123, 51/19) S. II, p. „Monitor Pol. ki“ z 29 VIII 1919 r. № 194) egzaminu dojrzałości.

Podania o przyjęcie na kursy, zaopatrzone w: metrykę, ostatnie świadectwo szkolne, poświadczenie dyrektora szkoły, utwierdzające uczęszczanie do klasy VIII-ej aż do chwili wstąpienia do wojska, oraz urzędowe poświadczenie z komendy pułku o rzeczywiste odbycie służby wojskowej — należy składać w Dyrekcji „Gimnazjum dla byłych wojskowych“ (Wilcza 41, II piętro) w godzinach od 4 — 6 pp. Termin zamknięcia wpisów d. 15 października b. r.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje: Na zaproszenie Prezydenta Wilsona zbiera się 29 października r. b. I-sza międzynarodowa Konferencja Pracy w Waszyngtonie. Zgodnie z zawartymi w traktacie pokojowym postanowieniami, Międzynarodowa Konferencja Pracy jest instytucją stałą przy Lidze Narodów i posiadać będzie własne Międzynarodowe Biuro Pracy w Genewie. Rząd Polski wydelegował na I-szą konferencję w Waszyngtonie, zgodnie ze statutem, zawartym w ratyfikowanym już przez Polskę Traktacie Pokojowym, 2 delegatów rządowych z rzeczoznawcami, oraz wyznaczył 1 delegata, wybranego przez organizację pracowników, i 1 delegata, wybranego przez organizację pracodawców.

Osobisty skład delegacji ustalony został przez Radę Ministrów, jak następuje:

1. Delegat Rządowy i Przewodniczący Delegacji, inż. Franciszek Sokal, Szef Sekcji i Główny Inspektor Pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

2. Delegat Rządowy p. Józef Rymer, poseł na Sejm Ustawodawczy i rzeczoznawcy pani Zofia Prusowska — inspektor pracy, inż. J. Rogowicz — naczelnik wydziału Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i inż. S. Glajzer — ze Śląska Cieszyńskiego; ze strony organizacji pracowniczej: p. Edmund Bernatowicz — Prezes Rady Okręgowej Polskich Związków Zawodowych; ze strony organizacji pracodawców p. Jan Zaglenczy — były Minister Przemysłu i Handlu, prezes komisji do spraw robotniczych przy Tow. Przemysłowców; p. Zaglenczyemu — towarzyszy inż. M. Jastrzębowski, jak rzeczoznawca.

Na porządku dziennym konferencji w Waszyngtonie figurują sprawy: 8-godzinne dni, względnie 48 godzinnego tygodnia pracy, ochrony pracy kobiet i dzieci, walki z bezrobociem, zawarcia konwencji w sprawie zakazu używania białego fosforu przy fabrykacji zapalek.

Rozstrzygające w pewnym sensie znaczenie mieć będzie dopuszczenie do udziału w konferencji delegatów mocarstw centralnych, o czym ma zdecydować sama konferencja. Delegaci Rządu otrzymali już listy uwierzytelniające od Naczelnika Państwa i wyjeżdżają 2-go października r. b.

Wiadomości bieżące.

W sprawie cholery azjatyckiej. W ostatnich dniach notowano kilka przypadków cholery azjatyckiej w Łodzi, Kowlu i Garwolinie.

Według urzędowych dochodzeń stwierdzono, że przypadki te zawleczone do nas z Wołynia.

Ponieważ podczas trwającej obecnie reemigracji przypadki powyższe w przyszłości mogą się zdarzyć, Minister Zdrowia wydał okólnik do podległych urzędów z poleceniem i wskazówkami, jakich należy przestrzegać, by nie dopuścić do zagnieżdżenia i rozszerzenia się u nas epidemii.

W tym celu nakazano przestrzegać surowo obowiązku donoszenia o każdym przypadku zachorowania przy objawach podejrzanych na cholera.

Polecono bezwzględnie czystość przy sprzedaży środków żywności. Zwroćono uwagę na wodę do picia.

Obejście, ustępy, ścieki i t. d. tak we wsi, jak i w mieście, nakazano zdezynfekować dokładnie, najlepiej wapnem.

Prócz powyższego lekarze powiatowi otrzymują szczerpionkę przeciw cholery i mają obowiązek w razie potrzeby, na rozporządzenie Ministra Zdrowia, przeprowadzić ochronne zabezpieczenie rodzin chorych, mieszkańców domu, ewentualnie całych osiedli i miast.

Sprzeciwiający się powyższemu zarządzeniu, opartemu na ustawie o zwalczaniu chorób zakaźnych z dn. 25 lipca 1919 r., ulegną karze przewidzianej w wymienionej ustawie.

PAŃSTWOWA CENTRALA DEWIZ.

Kursy z dnia 17 października 1919 r.

	Dewizy		Banknoty	
	Kupno	Sprzed.	Kupno	Sprzed.
Funty sterlingi . . .	150.—	152.—	149.—	153.—
Dolary St. Zjedn..	35.50	36.—	35.25	36.25
„ Kanadyjskie	—	—	32.25	33.25
Franki francuskie	4.26	4.30	4.15	4.30
„ szwajcarskie	6.45	6.55	6.40	6.60
„ belgijskie	4.20	4.30	4.15	4.30
Liry	3.60	3.65	3.55	3.70
Marki fińskie	158.—	160.—	157.—	161.—
Leje rumuńskie	165.—	170.—	165.—	175.—
Lewy bułgarskie	—	—	79.—	81.—
Floreny holendersk.	13.05	13.25	12.95	13.35
Korony szwedzkie . .	8.70	8.85	8.65	8.90
„ norweskie.	8.20	8.25	8.15	8.40
„ duńskie	7.70	7.85	7.65	7.90
Marki niemieckie	138.—	140.—	137.—	140.—
(drobno do 10 mk.)	—	—	100.—	—
Korony niem.-aust.	—	52.—	—	52.—
„ czeskie	100.—	102.—	100.—	102.50

Kurs przerahowania na korony 53.—

TELEGRAMY.

Komunikat Sztabu Generalnego.

Warszawa, 16.10. — (P.A.T.). Front litewsko-białoruski:

Na wschód od Lepla i Kamienia oddziały nasze rozbiły przeciwnika, koncentrującego się na przedpolu naszych pozycji.

Pod Bobrujskiem odpierając lokalny atak bolszewików, piechota nasza wzięła karabin maszynowy i kilkudziesięciu jeńców. Na reszcie frontu spokój.

Front wołyński: Na północ od Nowogrodu Wołyńskiego kombinowany nasz oddział nagłym wypadem zaatakował przeciwnika i zmusił go do ustąpienia, biorąc jeńców: Po dokonanej akcji oddział nasz wrócił na swoje stanowiska.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Walki o Rygę.

Londyn, 15.10. — (P.A.T.). Biuro Reutera. Według pism angielskich, bronią Łotysze Rygi z całą zaciętkością. Cała ludność łotewska, nie wyłączając chłopów w wieku szkolnym, bierze udział w bohaterkiej obronie. Dzięki tej obronie nie udało się atak wojsk niemiecko-rosyjskich, zmieniających do sforsowania — przeprawy przez Dzwinę i jedynie przedmieścia na lewym brzegu udało się zdobyć Niemcom. Bermond t zapropował potem zawieszenie broni i wszczęcie rokowań w Mitawie, lecz Łotysze odrzucili propozycję, tembardziej, że Estończycy wysłali w międzyczasie pociąg pancerny na pomoc Łotyszom i nadeszły znaczne posiłki łotewskie, które odrzuciły Bermonda.

Ofensywa wojsk Judenicza.

Londyn, 15.10. (PAT.) Reuter. Wojska Judenicza rozpoczęły ofensywę zdobyciem Jamburga. Armia jest ożywiona wspaniałym duchem i przesłała wyraz wdzięczności do rządów sprzymierzonych za udzieloną pomoc, która umożliwiła rozpoczęcie decydującej walki.

Front archangielski.

Londyn, 15.10. (PAT.) Reuter. Z frontu archangielskiego donoszą, że wojska przeciw-bolszewickie trzymają się świetnie i że po przybyciu oddziałów serbskich i czesko-słowackich netylko potrafią obronić obszary północnej Rosji, lecz jeszcze wysłać pomoc i materiał na inne fronty.